

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.)

— Страусіны самец быў вельмі агрэсіўны, ламаў агароджы і ўцякаў з двара. Я баяўся, каб ён не пабіў каго з вяскоўцаў і перавёз птушак да фермера пад Баранавічамі.

Сідарэвіч хацеў займацца агратурызмам, але для гэтага патрэбны добрыя грашовыя ўкладанні. А адкуль яны ў сацыяльнага работніка? Каб прымаць людзей, неабходна стварыць самыя неабходныя ўмовы для пражывання. Сяргей гэтую ідэю не адмятае, але і не развівае яе. Быццам чакае больш спрыяльнага часу. Можна, калі сыны падрастуць? Ён чуў, што ў раёне ўжо створаны турыстычны маршрут: Ганцавічы — Люсіна (мясціны Якуба Коласа) — Задуб’е (птушыная ферма) — лясныя азёры. На думку Сяргея, ідэя гэтая нядарэнная, але і ў раёне павінны дбаць, каб яна нарэшце запрацавала. Грошы, якія ў Сяргея з’яўляюцца, ён траціць на набыццё новых відаў птушак, на корм.

— На зіму маёй птушынай гаспадарцы трэба не менш чым тры тоны зерня, — удакладняе гаспадар. Ён нават дакладна не ведае, колькі ў яго сёння на падворку птушак.

— Ніколі не лічыў, бо гэта для мяне неістотна. А вось птушыных вальераў (Сяргей пачынае запінаць пальцы) — атрымліваецца дванаццаць.

Яшчэ ён спрабуе пералічыць сваіх фазанаў: каралеўскі, срэбны, лімонны, залаты, румынскі, палюнічы. Не кожны заапарк можа пахваліцца гэтай фазанавай калекцыяй. Птушкі нятанныя, але

ЗАДУБСКІЯ ПТУШКАЛЮБЫ

Качка-мандарынка.

Срэбны фазан.

МТС — аграрным гарадкам

БОЛЬШ ЗА 3,5 ТЫСЯЧЫ КІЛАМЕТРАЎ ПА БЕЛАРУСІ

Цікава, а якой бачыцца Беларусь замежным грамадзянам? Асабліва глыбінка, аграрны гарадкі, пра якія мы расказваем у нашай пастаянай рубрыцы, якая выходзіць пры падтрымцы аператара нумар адзін па аказанні мабільных паслуг — МТС. З МТС, безумоўна, пра межы і вялікія адлегласці можна забыць. Увесь свет з таёй побач, калі МТС — твой аператар.

Усе вобласці Беларусі праехалі ўдзельнікі міжнароднага аўтапрабегу працягласцю больш за 3,5 тысячы кіламетраў — грамадзяне Расіі і Украіны. І шчыра здзіўляліся высокай якасці беларускіх дарог, чысціні ў гарадках, вёсках. Узразіў і шчыры, цёплы прыём. Вядома, беларусы — вельмі гасцінна людзі. Аграрныя гарадкі узразілі гасцей усімі неабходнымі выгодамі і інфраструктурай, не горшыя чым у буйных гарадах.

Жыхары Піцера, Масквы — удзельнікі аўтапрабегу, з якімі пагутарыў аўтар гэтых радкоў, здзіўліліся прыемнымі эмоцыямі ад убачанага. Таксама было прыемна пачуць з вуснаў жыхароў расійскіх мегаполісаў цёплыя словы пра Беларусь. Энтузіасты — прадстаўнікі розных прафесій, занятых, узрастаў — прыехалі ў Беларусь на сваіх аўтамабілях. Калона машын, прыгожых слоганам «За Беларусь!», адправілася ў доўгі шлях з расійскага Санкт-Пецярбурга ад беларускага дыпламатычнага прадстаўніцтва.

Палкоўнік запasu Уладзімір Іванавіч Шандароў, жыхар Санкт-Пецярбурга, быў самым старэйшым удзельнікам акцыі, яму ўжо пяцідзесяць. Цікава, што падчас падарожжа па Беларусі, у Брэсце, ён нечакана для сябе пры дапамозе добрых людзей атрымаў магчымасць азнаёміцца з асабістай справай свайго дзеда, які ваяваў у Беларусі.

«Я таксама ваяваў — у Афганістане з 1983-га па 1985 год, — расказвае гэты сіцілы і вельмі добры чалавек. — 80-я асобная мотастрапковая брыгада, месцам дыскацыі якой быў вядомы Кандагар. Быў камандзірам узвода ў дэсантна-штурмавым батальёне. За баявыя дзеянні ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі і медалём «За адвагу». Некаторых удзельнікаў аўтапрабегу ведаю даўно — яшчэ з савецкіх часоў, з некаторымі пазнаёміліся толькі па шляху. Знаёмыя патэлефанавалі і прапанавалі паехаць у Беларусь. Я, вядома ж, адразу даў згоду. Тым больш што палова маёй радні жыве ў Беларусі. Заехалі ў Брэсцкую крэпасць. Дзед там ваяваў. Памёр ён, на жал, гадоў дзевяць таму. Жыў

у Смаленскай вобласці. Там і мама мае жыве зараз у Ярцава. У крэпасці, разумею, захацелася нешта разведзаць пра дзеда. Памятаю, часта яго запрашалі ў крэпасць на сустрэчы. Ды ў апошнія гады жыцця цяжка ён хварэў. Фота сродд экспанатаў музея не знайшоў. Экскурса-вод сказаў, што пашукаюць. І вось выдалі асабістую справу. Дзволілі нават сфатаграфаваш старонкі...

Паважаны суразмоўца вельмі ўдзячны за дапамогу. Паводле ягоных слоў, у Беларусі яму вельмі спадабалася. Чысціня паўсюль, парадок людзі гасцінныя. У такой краіне хочацца застацца жыць. «Людзі ў Беларусі добрыя: па вачах відаць адразу, рады знаёмству, прымаюць душэўна не для гульні ў гасцінасць, а ад душы... Памятаю, калі яшчэ бабуля жыла ў Беларусі, трымала гаспадарку, то рабіла сама каўбасу.

Галоўны рэдактар У. НАРКЕВІЧ. РЕДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ: І. БАРАНОЎСКІ, С. ГРЫБ, У. ЗДАНОВІЧ (намеснік галоўнага рэдактара), Н. КАРПЕНКА, Л. ЛАХМАНЕНКА, С. ПРОТАС (намеснік галоўнага рэдактара), С. РАСОЛЬКА, Л. РЫЖАНКОВА (першы намеснік галоўнага рэдактара), Л. СВІДРЫЦКАЯ, А. СЛАНЕЎСКІ (намеснік галоўнага рэдактара), В. ЦЕЛЯШУК, Л. ЦІМОШЫК, І. ШЧУЧЭНКА.

НАШ АДРАС: 220013 г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10-а. Тэлефоны: прыёмнай — 287 19 19 (г.р./факс); аддзелаў: пісьмаў — 287 18 64, падпіскі і распаўсюджвання — 287 18 36, 287 18 51, юрыдычнага — 287 19 68, сакратарыята — 292 05 82, адказных за выпуск дадаткаў: «Чырвоная змена» — 292 44 12; «Мясцовыя самакіраванне»

СКАНВОРД

Склаў Андрэй МІХАЙЛАЎ.

Дзве даты

21 студзеня

1818 год — нарадзіўся Адам Карлавіч Кіркор, беларускі этнограф, гісторык, археолаг, публіцыст, выдавец. Член-карэспандэнт Імператарскага археалагічнага таварыства (1856), член Рускага геаграфічнага таварыства (1857), Акадэміі навук у Кракаве (1873). Вучыўся ў Магілёўскай і Віленскай гімназіях. З 1849 года — член Віленскага статыстычнага камітэта. У 1850-54 гадах — рэдактар «Памятнай кніжкі Віленскай губерні», у якой публікаваў свае працы па гісторыі і этнаграфіі Літвы і Беларусі. Праводзіў археалагічныя, этнаграфічныя, краязнаўчыя даследаванні ў Віленскай і Мінскай губернях; у Барысаўскім, Вілейскім, Віленскім, Лідскім, Мінскім, Наваградскім, Ашмянскім паветах. Вывучыў больш за 1000 курганоў. З 1855 года — член Віленскай археалагічнай камісіі, захавальнік Віленскага музея старажытнасцяў, якому перадаў сваю калекцыю археалагічных знаходак. Запісваў ўзоры вусна-паэтычнага народнай творчасці, аграды, звычкі, гульні, танцы, народныя святы беларусаў.

1506 год — заснавана швейцарская гвардыя Ватыкана — найстарэйшая сёння армія ў свеце.

«Няма мяжы развіццю чалавецтва, і ніколі чалавецтва не скажа сабе: стой! дастаткова!», Вісарыён Былінскі (1811 — 1848), рускі літаратурны крытык.

Сёння

Месяц

Поўня 19 студзеня. Месяц у сузор’і Льва.

Імяніны

Пр. Васіліў, Антона, Віктара, Георгія, Емяльяна, Ільі, Міхаіла, Рыгора, Сідара, К. Агнешкі, Інесы, Аўгуста, Людвіка, Яраслава.

Сонца

Усход

Заход

Даўжыня дня

Мінск — 8.13 16.28 8.15

Віцебск — 8.09 16.12 8.03

Магілёў — 8.04 16.18 8.14

Гомель — 7.54 16.22 8.28

Брэст — 8.27 16.45 8.18

Брэст — 8.21 16.52 8.31

Надвор’е на заўтра

Геамагнітныя ўзрушэнні

Віцебск 748мм рт.ст. -12...-10°С -9...-7°С

Гродна 752мм рт.ст. -5...-3°С -3...-1°С

Мінск 744мм рт.ст. -6...-4°С -4...-2°С

Магілёў 748мм рт.ст. -11...-9°С -6...-4°С

Брэст 754мм рт.ст. -3...-1°С -3...-1°С

Гомель 755мм рт.ст. -8...-6°С -5...-3°С

Абзначэнні:

— німа прыкметных геамагнітных узрушэнняў

— невялікія геамагнітныя узрушэнні

— слабая геамагнітная бура

Барысава -2.0°С

Вільнюс -4...-2°С

Кіев -1...+1°С

Масква -12...-10°С

Рыга -4...-2°С

С.Пецярбург -8...-7°С

Усміхнемся

Хітрае немаўля даплаціла буслу, які нёс яго, 200 баксаў і стала грамадзянінам Швецыі.

Муж размаўляе па тэлефоне:

— Не ведаю, тэлефанауйце ў бюро надвор’я!

— Хто тэлефанаваў? — пытаецца жонка.

— Напэўна, нейкі марак. Пытаўся, як там на гарызонце?

Чыста не там, дзе прыбіраюць, а там, дзе дворнік са стрэльбай.

Дзве сяброўкі.

— Ну, я яму і кажу: «Саша, каханы, ты што, пакрыўдзіўся?»

— А ён?

— А ён Сярожа...

Матэрыялы, пазначаныя гэтым значком, носяць рэкламны характар.

Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Газета адрэдагавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве «Выдавецтва «Беларускі Дом друку». ЛД № 02330/0494179 ад 03.04.2009.

220013, Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Выходзіць 250 разоў на год.

Тыраж 33.380. Індэкс 63850. Зак. № 320. Нумар падпісаны ў 19.30.

М 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

П 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12